

[**Aksel Larsen.**]

væsentlige Ændringer. De væsentlige Ændringer ligger i Særdeleshed i den meget høje Pris, der nu skal gives for Sukkerroerne, ikke mindre end 4 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner i Modsætning til 2 Kr. 50 Øre hidtil. Det er en Stigning paa ca. 60 pCt.

Denne Stigning søges retfærdiggjort fra forskellig Side ved forskellige Argumenter, men de kan vistnok sammenfattes til følgende: Dels er Landbrugets almindelige Generalomkostninger meget stærkt forøget — det var det ærede Medlem Hr. Einar Simonsens Argument —, dels er der Mangel paa Kunstgødning, hvorfor det er nødvendigt at tilsaa et større Areal, hvis man vil have samme Afgrøde som i Fjor, og endelig bør man animere Landbrugerne til at dyrke Sukkerroer, for at vi kan faa saa meget Sukker til Raadighed som muligt. Dette sidste Argument suppleres af det ærede Medlem Hr. Grønning, som mener, at Frivillighed i enhver Henseende er at foretrække, og at Tvang er noget afskyeligt.

Lad mig hertil sige, at jeg vil meget gerne have at vide af det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen, hvad det er for stærkt forøgede Generalomkostninger, der er Tale om. Vi har af andre Talere faaet at vide, at den væsentligste Omkostning er Arbejdslønnen. Det staar i hvert Fald for mig saadan, at selve Muldjorden eller denne lerblandede Muld er vel ikke blevet dyrere pr. kg. Plovjernet er maaske nok blevet lidt dyrere, men det er vel ikke noget, der i den Grad forøger Arbejdet med Jorden. Kunstgødning kan man kun faa i meget ringe Omfang, Arbejdslønnen er steget med smaa 12 pCt. Saa vil jeg gerne have at vide, hvilke Omkostninger der da er steget saa rent ud fantastisk, saa det ærede Medlem kan sige, at Generalomkostningerne i Almindelighed er stærkt forøgede. Der maa altsaa være andre Felter, hvor der maa være en Stigning paa flere Hundrede eller flere Tusinde eller flere Titusinde Procent, hvis denne eller de Stigninger virkelig skal kunne paavirke Generalomkostningerne i den Grad, som det ærede Medlem fortalte. Man maa ogsaa tro, det er saadan, for ellers kan man ikke naa til en saadan Stigning, 60 pCt.s Forhøjelse, af Roeprisen.

Vi har ikke faaet at vide, hvorfor denne store Forhøjelse er nødvendig. Vi har af det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard faaet at vide, at han synes, det er for meget, i hvert Fald siger han, at Ministeren synes at have været tilbøjelig til at holde fast ved en noget lavere Pris, men at han er blevet

presset af Dykerne til denne høje Pris, og det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard tilføjer, at han haaber, at man i Udvalget kan faa en nærmere Dokumentation for, at denne høje Pris er nødvendig. Hvad i al Verden skal det være en Statshemmelighed for? Hvorfor maa Offentligheden ikke faa at vide, hvorfor en saa høj Pris er nødvendig? Hvis Prisen er rimelig, saa kan den taale at komme frem for Offentligheden, og saa har man Lov til at bede Ministeren redegøre for det her, og det vil jeg benytte Lejligheden til at gøre. Jeg vil indtrængende henstille til den højtærede Handelsminister, at han ikke følger det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaards meget daarlige Opfordring til at holde Sagen hemmelig ved kun at redegøre for den i Udvalget, hvis Medlemmer er edsvorne og ikke maa omtale noget af, hvad de hører der. Jeg vil indtrængende anmode den højtærede Minister om at redegøre for her i Tinget, hvordan man er naaet til det Resultat, at Roeprisen skal forhøjes til 4 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner, hvorvidt denne Pris er berettiget, og hvad der eventuelt taler for dens Berettigelse, herunder en Redegørelse for, hvordan Stigningerne i de omtalte Generalomkostninger i Grunden ser ud.

Aralet skal udvides med ca. 9 pCt., der skal altsaa tages mere Jord ind for at fremstille det samme Kvantum Roer. Det betinger naturligvis en Prisforhøjelse for Roer, hvis Prisen ikke i Forvejen var for rigelig, men det kan højst betinge en Forhøjelse paa 8 pCt. i Forhold til den tidligere Roepris. Hvad Lønningerne er steget med, har jeg omtalt. Saa er det altsaa, jeg gerne vil have at vide, hvilke andre Omkostninger der da er steget i denne fantastiske Grad.

Maa jeg i øvrigt have Lov til at sige om dette Gødningsspørgsmaal, at jeg ikke helt er klar over, hvorfor vi har en saadan Mangel paa Gødning, bl. a. paa Superfosfat. Man vil sige, at Forbindelserne er afskaaret, og vi kan ikke faa noget her til Landet, vi er valutasvage, og alt det der. Men det vil jeg ikke acceptere. Vi har en Handelsoverenskomst med Sovjetunionen. I Sovjetunionen, navnlig den nordlige Del, findes der uhyre store Lejer af Raafosfat, og jeg formoder, at dette Raafosfat kan købes. Naturligvis skal det betales, men det er mig ogsaa bekendt efter de mere eller mindre officielle Beretninger, der er aflagt af de to Ministre, der var i Moskva for at slutte Handelsoverenskomst, at Sovjetunionen var villig til meget stærkt at udvide Handelssamkvemet, hvis Danmark som Betaling for de Varer, vi indførte til Danmark, kunde levere